

විශේෂීය සහේදේගේ සුරයබන්ඩාර

සහේදා වෙනුවෙන්ම ලියන ආදරත්මිය ම නවකතාව

ස්නේහාගේන් අකලංකගේන් කතාව

"මම රුධායෝමක වෙත්තම්..." මහු ගැඹු ඇයෙන් ප්‍රාන්ත බැඳුවට ය. "...මය දිගුවම ගෙ ඉතුළුවට යාම්"

ඉපුර කිවි ස්නේහා කිසි පෙළයකින්ට බලාපාටාටු නොසූ කාවකි. ඇස මෙම-ගොජකට ගොජකරුනාට එය සමත විය.

"විස්තු කියන්න එපා.." ස්නේහා කිවි ඒ නිසා ය.

"අයි..?" මහු ඇපුවට ය.

"මම ඉත්තම්තින් ආපහු කොළඩ යෙවා ඇයිම.."

"ගිංප තැනටම...?"

"මට.. පමණකටට.."

"තමන්ට බොරු වෛද්‍යාවක් කරල පත්සු තැනට අපහු යන්න ලැයිප් නැදුදු?"

"සමඟ වෙළාවට මිනිස්සුන්ට ගමත ඇකාමැති නිර්තන් ගෙන්න වෙනුව විවිධ ගේ නිසා.. මං නොදැම දැන්ත්තා ඇස්ස බෙස්ස ගෙන්තා ඒ වෙත නිර්තයක කියලු.. එයෙක මට ආපහු කාන කරුය.. එතැනුම යෝග බැවුම්තාග්‍රය වෙත ගොයා-පිටිල් එකකට නර යනට.. මං ඉගොන්ත දැන්ත්ත එවැන් විනෙ ඇයියය.. ගැන්තාම අපභාද.. මම මේ රුස්සාවට ආදුලයි.. මෙක රුස්සාවක් කියලු වට් නිශාන්ත නැහැ.. නොදු යෝගය නිස්න්ග රුස්සාවකට වඩා යෝගයි.. අමිත අතට තාම්ත මා ගැන ගොස්ස බලාපාටාටු නැ නියෙන ඉත්තා.. එව ගඩ්ඩාන්ත මට බිජා ඇයියය.."

මහු තැංපාවට වැටුවන් ය.

"මිතට ඉමින් මය ගැටී තැංපා කරන්න එපා.. ම ගෙ නැවින් ඉත්තා නැ.. ගොසි දිපංකරි නියෙන ම නිශාන ඉත්තා ගෙම් ගමනි..." ඇස නිවි මහු යෝගය ඇවියි. මහු දිනාපුළුන් නැත. මිටුපයින් පැමිනි

නිවි පත්නායේ මේවිට් රුපයට ඉඩ දැන්නට ලදෙනම පාටි ඇයිනටුවා. මදන ඉදිරිය ගිය මේවිට් රිය පාටි ඇයින් නැවතුති. රියදුරු ඇපුල් සිට එවි බැඳුවා ලැබාස්ථා එමෙනා සිට්ටිට්දින ය.

"ස්නේහා... නොදු වෙළාවට මහු ගමුවන්.."

"අකලංකට කුමක් වේදී?"
ලේ පැනය ස්නේහාගේ
සිනට වරින්ටර වද දෙයි.
මහු මිලිට් විස්තර
සොයා දා ගැනීමේ
කන්නය ද්‍රීව දෙනෙන
මුත් මෙනකගෙන් ඒ
රහ අසන්නට ඇයට
නොසිනෙයි."

මං මේ මය නොයාගෙන යන ගමත..," මහු "ස්නේහා ගමට වෙළා තිකම් ඉත්ත නැහැ නිශාවෙන් බිජා ඇතර ස්නේහා සමත් වෙත.. ඒක නොදුයි මහු එම සිංහලෙන් සිටි රාජාතා මහුගේ නිර්මාණයට අපුවුත් නිශාවය.. „යම මෙහෙම ගැදර.. නිශාන ඉත් ප්‍රාන් ය. "මා මෙමනා සිට්ටිට්දින" මහු රහ ගැනීම් රහ ගැනීම්.."

"ස්නේහා ඉපුර දෙය බැඳුවා ය. මහු නැතිම් විදුලින් නොලැබේ ය.
අමේ ගැම් ලෙඛ වැඩ ගොඩික් කරන කෙනෙන" ඉපුර ගමත තියෙන්ට පෙරම ස්නේහා මහු දැන්පිළුවනා ය. "අපි

"මා යන්න ඇයිය" ඇස කිවා ය. ඉපුර හිස විනා ඇයටට අවුමැතිය දුන්නේ ය. ස්නේහා

පත්නීස් ඉදැන් එන ගමත.. ඇස ඇල් තරුණ සම්බිජි වැඩියා මෙහෙම ප්‍රාන් නැවතුති.

මෙහෙම ඇමුණ සිට එවි බැඳුවා ලැබාස්ථා

මෙහෙම එමෙනා සිනාවක් පැවි ය.

විභාගයේ විම්පන ඇපුවන් වාචි වූ පසු මෙහෙම ඉපුර දෙය බැඳුවාවා.

"ඉපුරන් නිශාන.. මම ගෙදරටම දාන්නා" මහු නිවි ය.